

Το Χρονικό του Ιωακείμ

Το Χρονικό του Ιωακείμ δημοσιεύθηκε για πρώτη φορά τον Νοέμβριο του 1934 από τον Κωνσταντίνο Ι. Μυριανθόπουλο στο βιβλίο του *Χατζηγεωργάκις Κορνέσιος, ο Διερμηνεύς της Κύπρου 1779-1809 ήτοι Συμβολαί εις την Ιστορίαν της Κύπρου επί Τουρκοκρατίας (1570-1878)*. Όπως ο ίδιος αναφέρει στο κεφ. Δ' του βιβλίου (σ. 51) σε αυτό περιλαμβάνεται «το ανέκδοτον χειρόγραφον χρονικόν σημείωμα του επιστάτου ή οικονόμου του τότε Μοναστηρίου Παηλουριωτίσσης, Ιωακείμ, εκ Κυθρέας, όν ο Χατζηπακκής προώρισεν ως Μητροπολίτην Πάφου.

Το χειρόγραφο είναι είδος χρονικού ή ημερολογίου εν ώ ο αμαθής αλλή και φιλομαθής χρονογράφος μοναχός Ιωακείμ, ανέγραψε συντόμως τα σπουδαιότατα γεγονότα της Κύπρου από τους έτους 1750 μέχρι του 1791, εν πολλή τη αφειεία, εκ τούτου δε και το αξιόπιστον αυτού, αναφέροντος και εαυτόν δι' όσα έπραξε τε και έπαθε.

Τα ιστορούμενα περιλαμβάνονται εις εξ μόνον φύλλα σχετικώς δε καλώς γεγραμμένα. Εν αρχή γράφει επί της πινακίδος τα εξής:

«Και τότε σύν τοις άλλιοις Ιωακείμ Οικονόμου Κηθηρίου»

«Μαρτίω ΙΕ' εδιωρθώθη η παρούσα»

Προτάσσει λόγον του Χρυσοστόμου περί νηστείας, και επιτάσσει λόγον του αυτού περί όφεως.

Από των τρίτων φύλλων άρχεται το χρονικόν εις 6 φύλλα, εϊτα συνεχίζει ο διάδοχος αυτού Ευγένειος από του 1792-1833 εις έν μόνον φύλλον, όστις αναγράφει πολλή όνόματα ζώντων και νεκρών, ών εμνημόνευε. Επακολουθούσι δε πολλή φύλλα άγραφα και σκληκόβρωτα.

Το όλον συνδέθη μετά του εντύπου Ακοηουθίας του Αγίου Μεγαλομάρτυρος Γοβδελλιά Πέρσου του ποιητάθλου (εορταζομένου την ΚΘ' του Σεπτεμβρίου) εκδοθείσης εν Βενετία τω 1661».

Το βιβλίο δώρησε στο Κ. Μυριανθόπουλο ο Πρωτοψάλης της Αρχιεπισκοπής Στυλιανός Χουρμούζιος, ο οποίος έζησε την εφηβική του ηλικία στο Μοναστήρι της Παήουριώτισσας.

Το χειρόγραφο του μοναχού Ιωακείμ έχει ως εξής:

Συν Θεώ Αγίω

εις ενθύμκιν των αναγινωσκομένων μερικά σημείων εις την παρούσαν βίβλον του Αγίου μεγαλομάρτυρος Γοβδελλά Πέτρου του πολυάθλου»

αψνω' (1750) Τον μακαρίτην Χριστοφάκην Δραγομάνον εσκότοσαν οι Οσμάνοι, την Αγίαν Κυριακίην παγένωντας εις την αγίαν εκκλησίαν δια να ακούση τον καλόν λόγον, μισοδρομής του ακτύπησαν και επόθανεν.

εις τους αψνα' (1751) φθόνος του μισοκάλου εχθρού εκάνη τον άγιον και σεβαστόν Μοναστήριον του Κύκκου και την αγίαν εικόναν την άρπαξαν οι εν ταυτό πατέρες και την επήραν εις το όρος μόλις την εγλίτοσαν από την πυρκαϊάν.

εις τους αψνθ', Ιουνίου εσχάτη εκημήτην ο μακαρίτης ο Φιλόθεος Αρχιεπίσκοπος' και Ιουλίου γ' Κυριακή, ο Ιωακείμ ο Μακάριος, και ο Νικηφόρος, οι Μητροπολιτάδες χειροτόνησαν τον Παΐσιον Αρχιεπίσκοπον Άγιον Κύπρου.

εις τους αψξ' (1760) αρχήνησεν το θανατικόν η πανόλης εις Λευκοσίαν Ιανουαρίου 5 και έφηγεν ο Μακαριότατος εις Αυγασίδα¹, και επόθεναν την κάθε ημέραν, δέκα ή είκοσι, ή εικοσιπέντε ή είκοσι εννέα, και τούτο την ημέραν του Αγίου Κασσιανού, και όχι παραπάνω.

εις του αψξα' (1761) Ιουνίου έφηγεν ο Παΐσιος εις Βυρπητόν επειδή και τον εκατάτρεξαν μερικοί Λευκοσιάτες, οπού εφάνησαν εις Βασιλεύουσαν και έδωσαν αρξουχάλη* εις το ζάπτνη* και τον έξωσαν, και επιάσαν τον σοφολογιώτατον Κυπριανόν με το ζώρην τους, και του εφόρεσε καβάδιν* ο Βεζύρης και τον έστειλεν εις την Κύπρον, τον αύγουσπον μίνα, εκάθησεν εις την

1. Αυγασίδα: Πήουσιότατο κτήμα της Αρχιεπισκοπής στην πεδιάδα της Μεσαορίας.

Αρχιεπισκοπὴν και την ἔκαμεν ζάπτιν* ἕως μίνες εννέα' και την ημέραν του Αγίου Γεωργίου απριλίου κγ' εξέβην ο Κύρ-Παῖσιος εις την Κύτην, και αντάμοσε τον μουχασήλ* αγάν εις την Πήλαν και τον εχαιρέτισεν και του ἔδωσεν την πάσαν ελευθερίαν, και ἦλθεν εις την Λευκοσίαν και ἔκαμεν και αὐτίς τον θρόνον του ζάπτιν' ο μακαρίτης εξώδευσεν ἕως εξακόσια πουγγία ἀσπρα*.

εις τους αψξδ: (1764) εσκόσθην ζορπάς* ἕνας Τρηζάρης* της Κερνίας Χαλίλης ονομαζόμενος και ἐμάζοξεν ἕως δύο χιλιάδες Τούρκους εις το χωρίον μου, εις Κυθρέαν, και ἔκοψε το αλεύριν της Λευκοσίας και ἔστειλεν και ασκέριν* εις βαρόσια της αμμοχώστου και ἔδοκίμασεν να την κάμνι ζάπτιν, ὅμως εβουλήθην και δεν ἐδυνήθην το ασκέριν* με ολίγον καιρόν ἔστιλεν καγιά* του εις μιντζέλλι² και ἐκάθισεν μερικές ημέρες δια να ἔμπι εις Λευκοσίαν με χιλίους ανθρώπους ὅμως δεν ἐδυνήθην οὔτε αὐτός' ὕστερης μερικές ημέρες ἦλθεν αὐτός εις χορίον Στρόβιλον με χιλίους ανθρώπους να ἔμβι εις Λευκοσίαν, οὔτε αὐτός δεν ἐδυνήθην ὕστερης μερικών καιρόν ἦλθεν ο αὐτός πάλιν με τα ττόπια* και ἐκάθισεν εις την Αγίαν Παρασκευὴν κατὰ τον δρόμον της Ναλμαιοῦ³ και ἐπολέμαν την Λευκοσίαν, και τα πέριξ χωρία τα ἐμαρτήρισεν τα ἐτηράνησεν δια να του κουβαλοῦν αλεύρια, να του ξιμόνουν ψουμιά να του κουβαλοῦν θρουμπία και ξίλα' και ἔφηνεν ο γέροντας μου ο ηγούμενος κυρ Πανάρετος και ἐπάγησεν εις Λάρνακα, και ἐπίασα τα καρῖδια* και το δουλάππιν* και το ἔστισα εις την αγλανκίαν, στο σπίτιν Παρασκευά, και εὔγαλα το μετάξιν και μερικές ημέρες φοβούμενος ἐπάγησα εις Κυθρέαν εις το σπίτιν του πατρός μου, και κούσθην πως ἦλθεν Πασιάς ἀπάνω εις τον Χαλίλιν ζορπάν, και ἔφυγεν και αὐτός νύκταν ἦλθεν εις Κυθρέα, και μετά δύο ἡμέρας κούσθην πως ἔφυγεν δια νυκτός εις το κάστρον της κερνίας, και ἐκλήσθην μέσα εις αὐτόν' και

εστράτευσαν οἱ ἀνθρώποι του Κεργέλογλου οποιῦ ἦλθον μετά του Πασιά εις βοήθειάν του, και ἔμβικαν μέσα εις την καυμένην Κυθρέαν ἕως διακόσιοι και ἐτσάκκισαν τες πόρτες των ἐκκλησιῶν, και τον ἅγιον ἀμνόν ἀπό τα αρτοφόρια τον ἔρηξαν και

2. Μιντζέλλι: Τουρκικὸ χωριὸ κοντὰ στη Λευκωσία.

3. Ναλμαιοῦς: Λεμεσός

τον καταπάτησαν χαμαί οι σκίλλοι και επίρασαν τα υποστατικά των αγίων θκκλησιών και τας εγύμνοσαν, και εγύμνοσαν και όλους τους χριστιανούς, τους επίρασαν όλα τα μετάξια τους όπου εγεώργησαν εκίνες τες ημέρες, τα σεντούκια τους τα ετσάκκισαν, και επίρασαν όλα τα ρουχικά των γυναικών των, και εξηπαρθένευσαν και δυό γυναίκες κορασιίδες και έτσι αφανίσαν τους Μάιος μην, και ετράβησαν ο Πασιάς όλον του το ασκέρην εις την κερήνιαν και επολέμαν το Κάστρον να πιάση τον ζορπάν, και έος τον αύγουστον την ημέραν της μεταμορφώσεως, εμόραγεν* τον ο άγιος θεός τον Χαλίλ και εξέβην* από το λουμπάρη και έμβην εις την βάρκαν και επάγησαν μέσα εις το καράβην το τούρκικον του Μαλεκή και επρόσπεσεν εις τον καπετάνον και ο καπετάνον τον εδελέασεν και τον παρέδωσεν εις χείραν του Πασιά, και επιάσέν τον και επάγησαν οι δυό τους μέσα εις το κάστρον ο Πασιάς, και ερότηξέν του την ετίαν όπου εσικόστην ζορπάς και μετά ταύτα ένευσεν και τον έσφαξαν και το επήρε το κεφάλι του, επιάσεν και τον καγιάν* του εμήρ αχαμέτη και ετέρους δώδεκα και τους έφερεν εις Λευκοσίαν και τους έμπηξεν εις τον μπάλλον,* και τους λοιπούς τους εχάλασεν, και έτζη πλέον την κάθε ημέραν εκρέμμαζεν πότε δεκαπέντε, πότε δέκα πότε πέντε, και έβαλλεν και εις τα τζεγκέλλια*, και εμάζονεν έος ένα μήνα ζορπάδες, και επάγησεν μετά ταύτα ο Πασιάς εις Σελέφκνα και πσύχασεν η πτωχή Κύπρος και η ετία τους ζορπάδες είναι αύτη.

Γις τους αψεγ' (1763) ο Μουχασίλ αγάς Τζήλ-Οσμάν ήθελεν να πιάση μιρήν τον κάθε ραγιάν σαράντα γρόσια, και επάγησεν ένας Χ" Βασίλης από την Μιάν Μιλιάν με γραμματα τους Τοπάρχας εις Βασιλεύουσαν και ήλθεν Βεζήρ Τζουχατάρης με φερμάνν* παραπάνω από τριάντα γρόσια να μη πληρώση ο κάθε χριστιανός. αυτός και εζήταν αφέκτως τα άνοθεν, βάλλοντας τον ο Χατζη-Οσμάναγας Καλωγήρογλους απάνω να τα πιάση σωστά, έκαμεν τιβάνν* και εδιάβασεν το φερμάνν ο Βεζήρ Τζουχατάρης*, όμως δεν επεέντησεν* το φερμάνν, και εις το οσπίτιον όπου έγινε το τιβάνν με τέχνην αποκάτω έρηξεν τες νευγές με την στέγην και εκρέμμισεν τους Αρχιερείς ακάτω

και τους τέσσαρεις, και τους ορσελέτησεν* και ευγένοντας με όλες τες σκόνες απάνω τους επάγησαν εις το μεχκεμέν* και επρόσταξεν ο Μουλλάς να έλθη να κριθή κοντά του αυτός. Και δεν εψίφησεν την κρήσιν και εκακοφάνη του Μουλλά και αποφάσισεν να τον ησκοτόσουν, και έτση εκάψαν την πόρταν του Σαραγιού, και έμβηκαν μέσα και τον εσκοτώσαν και έτερους δέκα οκτώ ανθρώπους εδικούς του, ασκέριν* ήταν περισσόν επειδή ήταν η παραμονή του αγίου ενδόξου μεγαλομάρτυρος Δημητρίου. έκτοτες έγινε αυτή η αιτία και εσηκόθην το αυτό πανηγύριον, εμβένωντας όλον το οθωμανικόν πλήθος εις το Σαράγιον άρπαξαν και τον χαζνέν* και τον εγιομακλάτισαν,* και διά τούτο εύγαλαν όξω σαλγίνην* τον κάθε βραγιάν δεκατέσσερα γρόσια και εις τους Τούρκους, και δια ταυτόν εκάκωσαν.

αψξξ' (1767) εκημίθην ο τρισμακάριστος Παΐσιος ο Αρχιεπίσκοπος εις Λάρινα και τον ενεταφίασαν εις Άγιον Λάζαρον, επειδή και τον εβίασεν ο Χουδάς και τον επήρεν να του αλλάξει τον χαβάν,* ίσως και ιατρεύσει τον. τον ενταφίασεν ο Άγιος Πάφου κύρ Χρύσανθος και μετά ταύτα ερχόμενος του εις Λευκοσέαν ήλθαν οι Μητροπολιτάδες των ευλαβεστάτων Ιερέων και Κληρικίων, και εφόρεσαν καφτάνιν* τον Άγιον Πάφου κύρ Χρύσανθον δι' Αρχιεπίσκοπον, και τον άγιον Καθηγούμενον κύρ Πανάρετον δια Πάφου και τον εχειροτόνησαν τον κύρ Πανάρετον Ιανουαρίου ιδ' εις την Εκκλησίαν της Φανερωμένης.

Εις αυτές τες ημέρες εκοιμήθην και ο τρισμακάριστος πατέρας μου παπά κύρ Νικόλαος άμποτες ο άγιος Θεός να τον κατατάξει εν σκιναίς των δικαίων.

Και εις τους αψνι' (1758) εχειροτόνησεν με Ιεροδιάκονον ο μακαρίτης ο Φιλόθεος Αρχιεπίσκοπος.

Εις τους αψξβ' (1762) εχειροτόνησεν με ο κύρ Παΐσιος Ιερομόναχον εις το κοιμητήριον.

Εις τους αψξξ'(1767) Φεβρουαρίου 14 ο κύρ Χρύσανθος εκέλευσεν* με Οικονόμον του κημητηρίου Παλλιουργιοτήσης.

εις τους αφοβ' (1772) Μαρτίου ιξ' εκμημίθην η μητέρα μου Αργηρή Του αυτού εις τες κ' εκμημίθην ο Παπά Λεόντιος αυτό-δελφος του Μακαριοτάτου.

αφογ' (1773) Ιουλίου κβ' εκμημίθην ο Τρισμακάριστος Κι-ρινίας κύριος Χρύσανθος μουσικότατος. Κε εφόρεσεν καυτάνην ο Κύρ Σωφρόνιος Αρχιμανδρίτης τους και τον χειροτόνησαν Αρχιερέαν.

εις τους αφοδ' Ιανουαρίου κ' απόθαιεν ο βασιλέας Σουλ-τάν Μουσταφάς, και εστάθη Σουλτάν ο Χαμίτης, και Φεβρουα-ρίου ξ' ημέρα Παρασκευή το ταχίν ήλθεν φερμάνιν εις χείρας του φυλάκτορος της Κύπρου Αχμετ Πασιά· γενομένου τιβανίου επέξαν ττόπια* δεκαπέντε.

αφοε' (1775) Ιουνίου απόθαιεν ο Μουχασήλ Αγάς. Χ" Αλά-γας και εστάθην ο κκιαχαγιάς* του ημέρες σαράντα και με την πύρεξιν* απόθαιεν και αυτός και εστάθην ο χατζημπακκίς μή-νες οκτώ, και μετά τούτα ήλθεν Μουχασίλης ο Ουσεϊν Τζελε-πίς.

αφοζ' 7θριου κβ' εκμημίθην ο τρισμακάριστος Κιταίων κύρ Μακάριος, και Οκτωβρίου β' χειροτόνησαν τον Δευτερεύοντα Μελέτιον ανεψιόν Μακαριοτάτου δια Μητροπολίτην Λάρνακος.

αφοζ' (1777) πάλιν Μουχασήλ αγάς Χατζή Μπακκίς έφυ-γαν εις την Πόλιν οι Λαπιθιότες και έφεραν φερμάνια βασιλικά δια τα νερά τους, και μετά ολίγας ημέρας ήλθαν άλλα φερμά-νια και τους έβαλαν εις τον λάκκον της Αμμοχώστου.

αφοθ' (1778) και αύθις Μουχασήλ αγάς ο Χατζή Μπακκίς, έγινεν και καππιτζήπασης* εύγαλεν κατά την πόρταν της Πά-φου έος χιλίους λάκκους νερόν, έκαμε τέσσαρης μίλους και περιβόλιν, και εστάθησαν τα νερά της Λευκοσίας.

αφοθ' Φεβρουαρίου θ' εκμημίθην ο Χ" Σταυρινός υιός λογί-χοριού του αυτού· εις τε ε' εκμημίθην ο Χ" Γιακουμής Λογοθέτης Κραμβίς Μαΐου κη' εκμημίθην η Χατζη Ανθούσα Χοριού Ιουνίου ξ' εκμημίθην ο Χ" Βασίλης Γεωργίου. Οκτωβρίου κβ' εκμημίθην ο

Αρχιμανδριτίης Κύριος Γεράσιμος Κυθρεώτης ο Άγιος θεός να τον αναπαύσει εν κόλποις Αβραάμ και Ισαάκ και Ιακώβ, εν τω χωρώ των δικαίων. Του αυτού κθ' εκημήθην και ο Γεωργάκης Δραγομάνος υιός Σακελλαρίου.

αψπ' (1780) αυγούστου εκημήθην ο αυτάδελφος του γέροντός μου Χ'ΐωσήφης αψπβ' Ιουνίου λ' εκημήθην ο Ιάκωβος Ηγούμενος Αγίου Χρυσοστόμου. Του παρόντος χρόνου τον απερασμένον Ιανουάριον ια' εκημήθην ο Χ'ΐωσήφης Δραγομάνος Χαρπάξης.

εις τους αψπγ' (1783) Αυγούστου κγ' εφήγαν οι Άγιοι Αρχιερείς ο Μακαριώτατος Κύρ Χρύσανθος και ο Πάφου Κύρ Πανάρετος, και ο Κιτιαίων Κύρ Μελέτιος, και ο Κηρινίας Κύρ Σωφρόνιος και επάγησαν εις Βασιλεύουσαν να κλαυθούνη την πτωχίαν των Χριστιανών και όλης της Κύπρου, οπού την εγύμνοσεν ο Χατζή Μπακκίς Μουχασίλης, με το να εκάθησεν οκτώ χρόνια Βαλίης της Κύπρου, και την εγύμνοσεν από ξαλούμια*, επίασεν και τους Αρχιερείς και τους επήρεν εκατόν πουγκία άσπρα κερεμέν,* και μετά ταύτα εύρευσεν να τους θανατώση, και έστειλε κατόπιν τους έος εκατόν άρξε* πώς ήταν ξαλούμνδες και όλος διόλου έγγραφην του Καπετάν πασιά να τους θανατώση, και εξοδίασεν απάνω εις το γινάτιν* του έος δύο χιλιάδες πουγγία άσπρα δια να εξώση τελίος τους Αγίους Αρχιερείς, να κάμη το πείσμα του, όμως ο Πανάγαθος θεός τους ελευθέρωσεν, πλίν εξοδεύθησαν έος χίλια πουγγία άσπρα, και παντελώς εγυμνώθησαν οι Αρχιερείς μετά των εκκλησιών τους έμεταχρηρήστην και μεγάλους τρόπους και επίασεν όλους τους προεστούς της Λευκοσίας με φοβέρες και απηλές μεγάλες και εκάθησαν βούλλες* και έστειλαν τες του Αγίου Οικουμενικού πώς τους Αρχιερείς της Κύπρου δια το ξαλούμιν όπου κάμνουν δεν τους θέλομεν, και μίαν ώραη το ογληγορώτερον να μας εστήλης την άδειαν και δια προσταγίν σας να διαλέξωμεν τέσσερης καλογέρους να συστήσωμεν νέους Αρχιερείς και έστειλεν ο άγιος Οικουμενικός Κύρ Γαβριήλ γράμμαη και εδιώριξεν τους Λευκοσιάτες να διαλέξουν τέσσερεις Καλογέρους όποιους θέλουν να τους συστήσουν εις τον τόπον των Αρχιερέων όσον να ηδούν πώς να περάση η υπόθεσις αύτηη και έγηνην πολλές

φορές συνάθροισις των Προεστών της Λευκοσίας εις την Αρχιεπισκοπὴν και ἐδιάλεξαν τον Καθηγούμενον Μαχαιράδος Κύρ Ιωαννίκιον δια υποψήφιον της Αρχιεπισκοπῆς, και δια τον θρόνον Λάρινακος τον Κύρ Χρῦσανθον Σκευοφύλακαν Αγίου Λαζάρου και δια τον θρόνον Κερυνίας τον ἔξαρχον του αυτου θρόνου Κύρ Ιωαννικόν· δια τον θρόνον της Πάφου ἐσύστησαν ἐμένα τον αμαρτωλόν Ιωακείμ.

Και ἐστάθηνεν μῖνες οκτώ εις τους θρόνους των Αγίων Αρχιερέων, ὅμως ἀναμεταξίν των αυτών ημερῶν τι φοβέρες δεν μας ἔδειξεν ο ἀνοθεν Μπακκῆς δια να μας παίρνει ἀσπρα και ἐπῆρεν μας ἔος σαράντα πουγγία δια να μας ευγάλει Μπεράτια* ἔος τον Σεπτέμβριον τον ἐνίκησαν και ἐστείλαν Βεζῆρ Τζουχατάρην και τον ἐπῆραν εις την Βασιλεύουσαν να κριθουν και μερικοί ἀνθρωποι ἐγράψαν των Αγίων Αρχιερέων εις την Πόλιν πώς ἐσταθίκαμεν ἐχθροί τους και τους ἐκατατρέχαμεν, και μάλιστα δια να τον ἐντροπιάσουν και αυτόν ἐστείλαν ἀνθρωπον της Βασιλείας και μας ἔβγαλεν ἀπό τας χείρας του, και μας ἐστείλεν ἐξόριστους εις Ἀμμόχουστον. Μας ἔβαλεν ο τριξάρης* μίαν ἡμέραν εις τα σίδερα τους καθενός εἴκοσι οκάδες ἀλυσσον και ἐκατέβασέν μας και εις τον λάκκον και ἐκάμαμεν μέσα ἔξη ἡμερονύκτια, και πλέον ἐγράψαμεν και ἐκλαυθήκαμεν εις τους προεστούς της Λευκοσίας, και ἐγράψαν του Ἀλαί πεγη Ἀμμοχούστου και μας ἔβγαλεν, και πλέον ἐσταθίκαμεν μέσα εις το καλέ της Ἀμμοχούστου ἕως δύο χρόνια· και μετὰ ταῦτα ἐκλάψαμεν δια γραμμάτων πολλές φορές του Μακαριοτάτου Αγίου Κύπρου και μας ἐλυπήθην και ἐγράψεν εις Βασιλεύουσαν και ἔφερεν των ἀθώωσιν μας και το ιτλάκκην* μας και μας ἐλευθέρωσεν, και ἔδωσεν μας και αὐθις με μεγάλην την τιμὴν τα μοναστήρια ως και πρότερον.

(Ἐπιστολί Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Προκοπίου)
αψπέ' (1785) ἐν μνήϊ Δεκεμβρίῳ. Ἰνδικτιώνος δ' 48'

αψπι' (1786) Φεβρουρίου α' μας την ἔφεραν εις την Ἀμμόχουστον

(υπογραφὴ) ο αμαρτωλός Ιωακείμ.

ιψξ (1790) Ιουνίου δ' Τρίτην βράδην ώρα Τρίτη εκοιμήθην ο αγιώτατος γέροντάς μου Άγιος Πάφου Κύριος Πανάρετος στην αυτού μητρόπολιν και τον ενταφίασαν εις τον Άγιον Θεόδωρον στο Κτίμαν' Ο πανάγαθος Θεός να τον κατατάξει εν κόλποις Αβραάμ και Ισαάκ εν τω χορώ των δικαίων και αντ' αυτού χειροτόνησαν Μητροπολίτην Πάφου τον πρωτοσύγγελλον Σταυρού Ομόδου Κύριον Σωφρόνιον Ιουνίου κδ'.

ιψυα (1791) Αυγούστου κη' έδοσεν το κοινόν χρέος ο τρισμακάριστος άγιος Κυρηνίας κος κος Σωφρόνιος' ο πανάγαθος Θεός άμποτες να τον κατατάξει εν τω χορώ των δικαίων. Και Οκτωβρίου ε' χειροτόνησεν ο άγιος Αρχιεπίσκοπος Κύπρου Χρύσανθος τον αυτού Αρχιμανδρίτην κύρ θυγένειον άγιον Κυρηνίας.

Και συνεχίζει να γράφει ο Ιωακείμ μέχρι το 1791 οπότε και σταματά για να συνεχίσει ο διαδοχός του Ευγένειος. Δεν ξέρουμε, όμως μπορούμε να εικάσουμε το γιατί... είτε γιατί περιήλθε σε βαθειά γηρατειά είτε γιατί «έδοσεν το κοινόν χρέος» για να χρησιμοποιήσουμε τη γλώσσα του ίδιου του Ιωακείμ...

Το βιβλίο του Κωνσταντίνου Ι. Μυριανθόπουλου «Χατζηγεωργάκις Κορνέσιος, Ο διερμηνεύς της Κύπρου 1779-1809» ήταν το έναυσμα για αυτή τη περιδιάβαση, σ' ένα στ' αλήθεια ξεχασμένο, άγνωστο χώρο. Διαβάζοντας το Χρονικό του Ιωακείμ παρακινήθηκα αρχικά, από την επιθυμία να το παραθέσω για χάρη των αναγνωστών του περιοδικού. Όμως έπρεπε να ενταχθεί μέσα στο χρόνο και στο χώρο που διαδραματίστηκαν τα γεγονότα. Και άρχισε η αναζήτηση πηγών, η έρευνα στο βιβλιοπωλείο ΜΑΜ με βοήθεια της κας Θέλλμας Μιχαηλίδου, στην Κυπριακή Βιβλιοθήκη, στη Βιβλιοθήκη Ιδρύματος Αρχ. Μακαρίου Γ. Όσο περισσότερο ερευνούσα, τόσο περισσότερα μάθαινα. Αφιέρωσα ώρες στην έρευνα, αληθιά συνάμα και απόηλυσσα ώρες αναδηφίζοντας επιστολές και κείμενα.

Ας με συγχωρέσει ο αναγνώστης αν αυτή η διαδρομή ήταν κουραστική και ηλεπομερής, όσες όμως ηλεπομέρειες παραθέτονται ήταν αναγκαίες για να σπηθεί το σκηνικό του Χρονικού και της δράσης του Ιωακείμ του Κυθηρίου...

Τελικά άξιζε αυτή η διαδρομή!